

Huddinge i september 2019

Höstsolen ligger lite lägre nu. Jag får den rakt in i ögonen när jag sitter här framför datorn. Nu blir soltimmarna allt färre och dagarna kortare och vi börjar alltmer lämna balkonger och uteplatser för att krypa in i goda stugvärmen. Den egna täppan ser också ut att vilja gå till vila. Det tidigare så prunkande och gröna i minitäppan ser allt mer förväxt och torvigt ut, vilket gör att jag på intet sätt känner någon ångest över att ta ett rejält tag med trädgårdssaxen. Dags att peta ner något mer höstligt som dessutom står ut men några frostnätter.

Bättre att förekomma än att förekommas heter det ju. Sedan en tid tillbaka har vi i styrelsen haft funderingar på att "krympa" borden i Klockargården i syfte att vi ska komma lite närmare varandra. Inom hörhall med andra ord. Dessa stora fyrkantiga bord som står utmed väggarna i salen, inbjuder inte till samtal med bordsgrannen mitt emot. Nej, då blir avståndet även för en normalhörande "åldring" för stort för ett givande samtal. Denna förbättring hade vi tänkt jobba på inför den kommande flytten till ABF-huset, som sker januari 2020.

Men här hade Klockargården tänkt till och förekommit oss, så nu fick vi ett ypperligt tillfälle att känna in denna förbättring som vi faktiskt tror att det är för de flesta.

Vi har verkligen tänkt till inför vår flytt till ABF-huset. Väl medvetna om att några kanske kommer att skygga inför den backe som leder dit upp. Därför kommer vi att på resterande möten i Klockargården berätta om att vi har goda lösningar på detta. Dels kan man genom att välja rätt väg upp till ABF-huset slippa backen helt och kunna kliva rakt in i entrén, eller så erbjuder vi skjuts från lämpligt ställe, som i nuläget är grillkiosken på Kommunalvägen. För att vara så förberedda som det bara går, så gjorde vi en liten snabbenkät under mötet för att få ett hum om hur många som tyckte att det toppen att få skjuts ända upp till dörrarna.

Förvånansvärt få anmälde sitt intresse (man behövde inte namnge sig) för denna ypperliga service. Så tänk gärna till ytterligare en gång eller två. Regniga dagar kommer och förmodligen blir det vinter nästa år igen och det finns många tjänstvilliga som mer än gärna skjutsar. Så var inte blyg, än finns det medmänniskor som inget hellre vill än att få ge ett handtag. Tänk till en extra gång, så får vi se vad det resulterar i till nästa möte.

Detta var det stora när septembers månadsträff gick igång. Stort är också att vi även denna gång fick nya medlemmar. STOR är tydligen också vår föreningslokal som kommunen fortfarande vidhåller är jämförbar med en samlingslokal. Huddinge kommun är klart övertygade om att så är fallet och anser att det är värt besväret att överklaga vår överklagan till Länsstyrelsen. Undrar hur det skulle sluta om vi klämde in precis det antal medlemmar (120-150 st.) som man förväntar sig en samlingslokal bör rymma. Då skulle vi definitivt få en anledning att klaga på luftkonditioneringen i "SAMLINGSLOKALEN" och kräva omedelbar åtgärd innan liv går till spillo.

Nej, nu pratar vi om något roligare. Vi börjar med kyrkan. Inte Huddinges utan Storkyrkan i Gamla stan. Den går inte av för hackor som man säger och det ska gudarna veta (om uttrycken tillåts) att där har det minsann förekommit en hel del som inte alls handlar om böner och själavård. Garanterat att denna utflykt kommer att bli fullteknad. Det kommer att finnas en hel del här att skvallra om till kyrkkaffet efteråt, om det nu är något sådant inplanerat. Resan till Linköping går visst lite trögt. Men det är ett fantastiskt museum. Guiderna är till största delen pensionerade anställda från flottiljen med ett enastående och genuint intresse.

Sen är det bara att rumla vidare mellan Filmkvällar med vin, PUB-kvällar med öl och vin och Sherryprovning som faktiskt även den innehåller vin utöver själva sherryn. Nu börjar ni säkert undra vad det är för sällskap ni hamnat i. Men skyll inte på oss, allt sker enligt medlemmarnas önskemål.

Var och en har sina egenheter och jag har naturligtvis min. *Jag räknar gubbar*. Alldeles rätt läst. Det började för flera år sedan då jag på en månadsträff endast fick ihop till *fyra* ”gubbar”. Därefter har jag räknat och räknat och får sällan ihop till fler än sådär en 8-10 stycken och resterande 80-100 är damer. Vad beror det på? Hur ska vi göra för att fånga deras intresse? Ska det vara Macken med Roy och Roger eller ska det vara Can- Can?

Detta var kanske att generalisera lite väl hårt. Men dagens underhållare **Jacks Katter** föll tydligen i smaken. Efter att ha räknat å räknat och ovanpå det även kontrollräknat, så blev det hela 18 gubbs. Det är helt klart godkänt. Kan inte sticka under stol med att jag själv är väldigt förtjust i denna typ av New Orleans jazz.

Samtliga i bandet så när som på en, har definitivt uppnått den ålder då grått eller vitt hår är högsta mode, såvida man inte är en riktig trendnisse och kör den kala looken. Det finns ju varianter på detta mycket praktiska mode. Kal hjässa, med eller utan skägg och med eller utan hårtussar i öronen. Dock rekommenderas att trimma näshåret innan frosten kommer.

De lättsamma herrarna i bandet greppade tag i ett gammalt talesätt som säkert känns igen sedan gammalt och som lyder; Om du inte uppför dig och gör som jag säger får du ett kok stryk, *och det efter noter*. Det senare i kursiv stil uttalades alltid med starkt eftertryck. Man kan onekligen undra hur detta uttryck skulle tolkas. (Observera att detta var under en tid när en dask i rumpan ännu inte klassades som aga.)

Till nästa medlemsträff tror jag att vi får publikrekord. Tänk bara att få sin glömska och allmänna snurrighet rättfärdigad, åtminstone så länge föreställningen varar. Frågan är om någon av oss är i behov av den **Handbok för tankspridda** som Johan Rapp är författare till. Kan det möjligen vara så att han kommer till oss bara för att få nya uppslag, (resursa) till Handbok nr 2. Detta möte kommer vi inte att glömma i första taget. Om jag kommer ihåg kommer jag att räkna ”gubbar” även nästa gång och jag tror att dom kommer att bli betydligt fler.

Eva Lundmark